

Ale nikdy neříkejte, o čem mluvíme doma.“ A pak ho komanči zavřeli. „Nemohl jsem na střední školu, šel jsem se vyučit, a pak jsem si jako dělník dodělal maturu. To se však už trochu uvolnilo, bylo před revolucí. A než to tady prasklo, tak jsem, blbec, emigroval. Na poslední chvíli. Pak přišla revoluce.“ Tomáš se ve Francii různě protloukal, vykonával různá nekvalifikovaná zaměstnání, někdy načerno. Chtěl vstoupit do Cizinecké legie. Taky proto by o něj dnes mohla mít zájem policie. Nebyl však do ní přijat, údajně pro špatný zrak. Velmi ho to mrzelo. Vždy toužil být silný a neohrožený a tento sen se mu nesplnil. Nakonec se vrátil domů a začal pracovat ve strojírenské firmě. Při zaměstnání vystudoval vysokou školu, na níž nyní učí na částečný úvazek. Nadále pracuje ve firmě, postupně povýšil na místo, kde má dobrý plat. Vztahy v práci jsou snad docela dobré, i když spolupracovníkům nikdy příliš nedůvěřoval. Má dojem, že ho pomlouvají, protože ho nadřízený často chválí. Nadřízenému docela věří, i když je mu jasné, že přechvaluje, aby povzbudil. Dělá to všem, ale jemu nejvíce. Asi ví, že si moc nevěří.

Děvčatům taky nikdy moc nedůvěřoval. Báł se, že se mu budou smát, že je neschopný. O panictví přišel ve 22 letech se starší Francouzkou, která ho měla jako milence. Sám se do ní zamiloval, ale ona se nechtěla rozvádět. Nakonec, když na ni naléhal, se s ním rozešla. Je mu jasné, že byl trapný. Dělal tehdy pomocnou sílu v nemocnici a ona učila na střední škole. Měla bohatého muže. Dosud je přesvědčený, že ho zneužívala, a on blbec věřil, že ho miluje.

V době dálkového studia na vysoké škole začal chodit se spolužačkou. Také byla starší, ale jen o čtyři roky. Spíše se ho ujala, sám by ji neoslovil. Vzali se a narodili se jim dva synové. Starší teď začal chodit do školy. Před rokem se od něj odstěhovala, našla si jiného muže. Nedávno se s ním rozvedla. Přitom jí věřil. Byl otřesený, nechtělo se mu žít, nedokázal se s tím vyrovnat. Jaký byl předtím jejich vztah? Měl pocit, že normální. Je pravda, že si stěžovala, že je stále

v práci, když byla na rodičovské. Ale snažil se vydělávat. Taky mu říkala, že si s ním nemá co říct, že jí o sobě nic neříká. Že je takový nudný suchar. Dost to bolelo. Nevěděl, co jí má říkat, taky nebylo co. Vždycky byl málomluvný, neříkal o sobě nikomu nic. Jí toho o sobě sdělil nejvíce.

Když odešla, úplně mu to zničilo život. Žil pro ni a pro děti. Najednou neměl pro koho. Trápil se několik měsíců, byl na dně. Obě ženy, které miloval, ho zradily. Chodil jen do práce a z práce domů. Nikdy moc nevěřil lidem, ale teď jim nevěřil tuplem. Měl pocit, že se mu všichni smějí, jak dopadl. Že to naznačují lidé v práci. Přitom o tom nikomu neřekl. Taky koho by to zajímalo?! Takový nýmand!

Nynější onemocnění: *Asi před půl rokem se začal koukat na pornostránky na internetu. Říkal si, jak je to hrozné, že se ty ženy nechávají nahrávat. Hledal, zda tam nenajde svoji bývalou ženu. Nenašel, ale jako by doufal, že ji tam najde. Neví, proč. Možná, aby si ji znechutil, aby si řekl, že za to nestála. Co by se stalo, kdyby ji tam našel? Bylo by jasné, že je úplně chudák, že si ji vzal. V té době taky četl, že se nemají používat pirátské programy. Od bratra však nějaké měl, protože je nechtěl kupovat. Tehdy mu došlo, že ho sleduje policie. A asi už dlouho. Od návratu z Francie. Teď vědí, že sleduje porno a ona nuje při tom. Vědí o něm všechno. Zavřou ho. Za to porno? To ne, to bude jen ostuda. Všichni jím budou pohrdat. Musejí si o něm myslet, že je špion, proto ho začali sledovat. Ale to není pravda. Soudy jsou však dnes křivé. Byl v emigraci. Chtěl do Cizinecké legie. Proto ty provokace a ti studenti-policajti. Prohledali mu byt a vyměnili mu platový výměr. I ta zpráva na internetu. . . Dávají mu najevo, že o něm vědí. Možná chtějí, aby se zabil. Zabezpečil se doma. Zalepil si okna neprůhlednou folií, aby mu neviděli do bytu. Má tam zásoby na měsíce.*

SPP: *Od počátku vyšetření nedůvěřivý, nadměrně ostražitý, kontroluje lékaře, zda jím vůbec je. Nechce o sobě mluvit, odmítá příjem do nemocnice.*